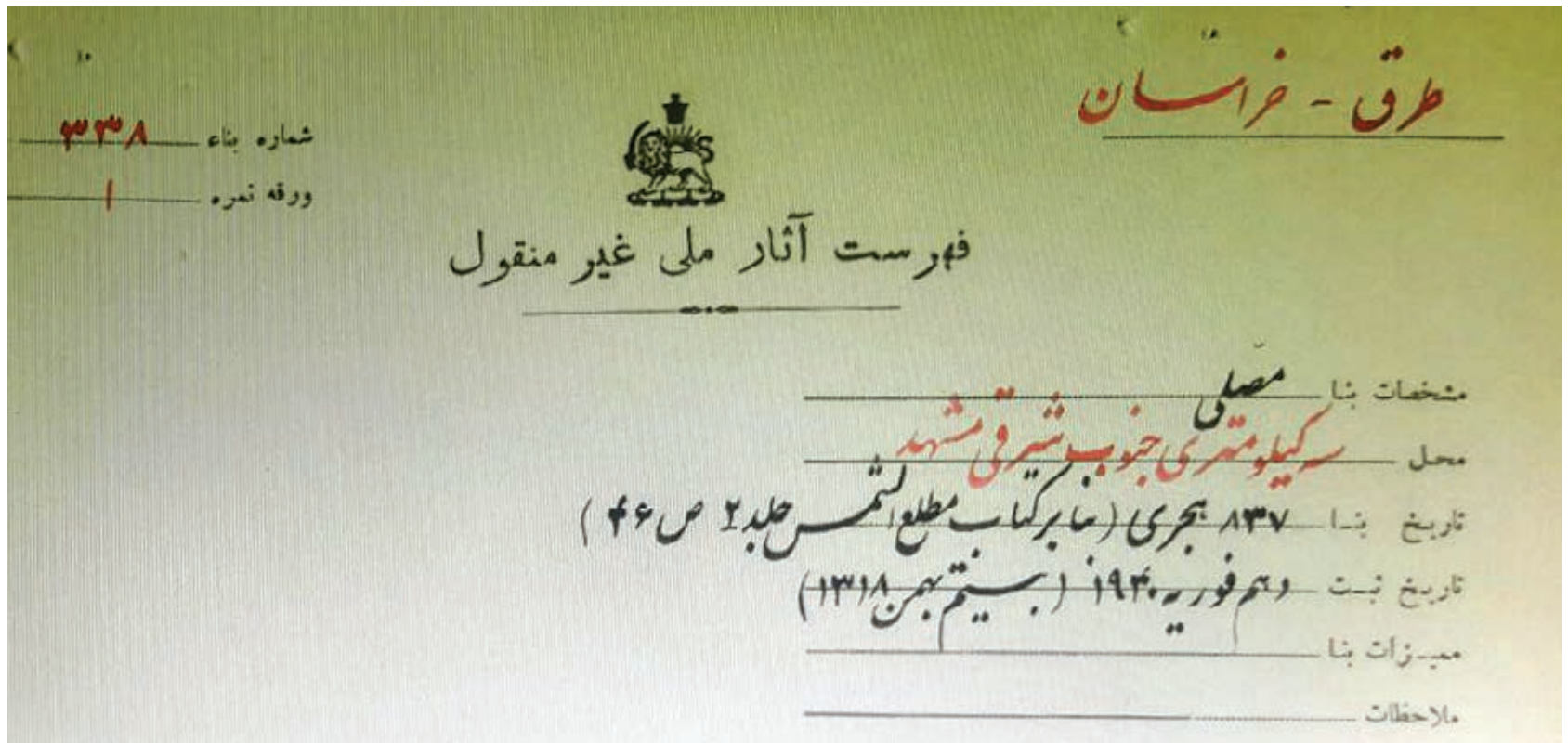

ثانویه را تشریح می کند: «قید کردند که ارتفاع ساختمان ها نباید بیشتر از ۷/۵ متر باشد. طبق این قانون، دوباره نقشه های زائرشهر بررسی شد و بر اساس ضابطه بیرون از محدوده برای ارتفاع، طبقات را کاهش دادیم؛ یعنی چهار طبقه ها را دو طبقه کردیم و برای اعمال طبقات بیشتر کمی از سطح زمین پایین تر رفتیم.» او با تأکید می گوید: «این در حالی است که طرح اولیه ما اصلاً این نبوده و اگر دنبال سود بودیم، ۶۰ درصد از این زمین بزرگ را ساخت و ساز می کردیم. ما در طرح، دغدغه همه نهادهای مربوط را برای پروژه ای با سطح اشغال مناسب اعمال کردیم، حتی بعد از استعلامی که از فرودگاه گرفتیم، اعلام کردند با توجه به مسیر عبور هواپیماها، ساختمان های چهار طبقه خارج از ضابطه نیستند و هیچ اشکالی ندارد، ولی میراث فرهنگی دست و بال ما را در طراحی و ارتفاع طبقات بسته است.»

طرح تفصیلی مصوب

۱۷ هکتار	■ کاربری فضای سبز
۱۵ هکتار	■ کاربری صنعتی غیر مزاحم
۱/۵ هکتار	■ معابر
۰/۸ هکتار	■ فرهنگی تاریخی

طرح دفتر مشاور قدس

۱۹/۲ هکتار	■ کاربری فضای سبز خالص
۸/۰۵ هکتار	■ اقامتی خدماتی
۶/۹۵ هکتار	■ پارکینگ و معابر
۰/۸ هکتار	■ فرهنگی تاریخی

معضل ترافیک اطراف حرم را کنترل کردیم

اما بشنوید گفته های معاون فنی و عمران موقوفات آستان قدس رضوی را که می گوید: «اگر چند سال دیگر بگذرد، از مخروبه ایوان طرق، هیچ نشانی نخواهد ماند.» وی می گوید: «صد درصد اگر ساخت و ساز پروژه زائرشهر را انجام نمی دادیم، تا پنج سال دیگر بنایی به نام ایوان وجود نداشت که مسئولان میراث فرهنگی مدعی اش شوند.» خلیل اکبری ادعا می کند: «زائرشهر آن قدر ویژگی مثبت دارد که حد ندارد.» او توضیح می دهد: «دلیلی که موجب شد ما در اینجا زائرشهر را بسازیم، کنترل ترافیک در روزهای پرمیاد و شلوغی مشهد باشد. اگر همه مراکز اقامتی را در اطراف حرم در نظر بگیریم، زائران در شلوغی اطراف حرم مستأصل می شوند، اما اگر جایی مثل زائرشهر باشد که هم محل اقامت است و هم در آن صد درصد پارکینگ تأمین شده است، یعنی اینکه کار ویژگی مثبت دارد و زائر با استفاده از وسایل حمل و نقل عمومی در ۲۰ دقیقه می تواند به حرم برسد.» او دوباره از حرایم میراث فرهنگی گلّه می کند و می گوید: «طبق حرایمی که نمایندگان میراث فرهنگی ارائه می دهند، باید بروند کار خانه قندشیرین را هم بخرند!»

دغدغه همه نهادهای مربوط را اعمال کردیم مهندسانی که در ارتباط مستقیم با پروژه زائرشهر هستند، سؤال های بی جوابی دارند. یکی از آن ها ضوابط خارج از محدوده

می دهد که وجهه تاریخی اثر را تأیید می کند. ما به تصویر چشم می دوزیم و معاون مدیرکل اداره میراث فرهنگی جزئیات را می خواند: «نام باستانی این اثر که در فهرست آثار ملی غیر منقول ثبت شده، مصلی است. ایوان طرق مرکب از یک تالار چهارگوش است که بر فراز آن گنبدی بنا کردند و جلوی آن ایوانی است مرتفع و در انتهایش نیز محرابی دیده می شود.» او یادآوری می کند: «حتی در برگه ثبت این اثر که به ۷۸ سال پیش برمی گردد، به قسمت هایی که استحکام کمتری داشته و همچنین تخریب شده است، اشاره شده، طوری که نوشته «مصلای طرق بنای معظم و زیبایی است که در کمال دقت ساخته شده است، لیکن آجر چینی های قسمت بالای آن که مجاور با لبه ایوان است و نیز دیوارهای زوایای پشت بنا بسیار سست است. در نتیجه طاق ایوان و چند قسمت از بدنه در عقب بنا فرو ریخته است.»

بعد از شنیدن توضیحات برگه ثبت، به نتیجه می رسیدیم که تخریب های یادشده، پیش از ثبت و رسیدگی توجیه دارد، چرا که «تاریخ بنای این مصلی را به سال ۸۳۷ هجری قمری مطابق با ۴۳۳ میلادی ذکر کرده اند.» اما از زمانی که این بنا شناسنامه دار شده است، هیچ آسیبی پذیرفتنی نیست.

کار را انجام دادیم، مصوبه کمیسیون ماده ۵ را داریم.»

وی اضافه می کند: «اما اگر کمی درباره ان قلتشان فکر می کردند، خودشان پیش ترها می رفتند و کاربری را مسکونی می کردند، برای اینکه صنایع صنعتی مزاحم برای میراث فرهنگی مخرب است. من از شما می پرسم اگر کارگاه باشد، خوب است یا محل رفت و آمد آدم هایی که به اینجا رونق می دهند؟ اتفاقاً پروژه زائرشهر، خواسته یا ناخواسته به کمک ایوان طرق آمده است.»

اکبری می افزاید: «پیشنهاد من به شما این است که شما در روزنامه تان هیچی ننویسید. یک جلسه بگذارید و بگویید حالا که آستان قدس قبول کرده است و پروژه ای با این مشخصات دارد می سازد و حریم اولیه اینجا را هم کامل رعایت کرده، میراث فرهنگی بیاید و طرح احیای این بنای تاریخی را بدهد.»

میراثی از سال ۸۳۷ هجری قمری

گویا ما هم در اختلاف نظر مسئولان، وارد دور تسلسل شده ایم. بین تخلف و خدمت مانده ایم و هر دو سازمان دفاعیه هایی دارند. دوباره به سراغ مرجع اکبری می رویم. او یک برگه قدیمی را از روی سیستم کامپیوتری اش نشان

ویژگی های پروژه زائرشهر رضوی در طرح تفصیلی مصوب و طرح فعلی آستان قدس